ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 380

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ποινικῶν κλητήρων.....
Περὶ ἱδρύσεως γυμνασίου ἐν Μαζεϊκοις.....
Περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος..... 3
Περὶ τῆς καθόλου διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων ἀγροτικῶν κτημάτων παντὸς κατηγορίας..... 4
Περὶ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων ἐπιβαινόντων εἰς πλοῖα ἀποπλέοντα εἰς ἀλλοδαπήν..... 5

Διατάγματα

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν περὶ διαβατηρίων διατάξεων τοῦ ἀπὸ 30 (31) Ἰουλίου καὶ 7 (9) Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.. 6
Περὶ χορηγήσεως ἄλατος διὰ βιομ. χρῆσιν εἰς Δημ. Ε. Παπαβασιλείου, σαπωνοποιόν..... 7
Περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχ. χρῆσιν εἰς Ἰωάν. Στάμου καὶ ἀδελφοὺς βιομηχάνους..... 8
Περὶ παροχῆς μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Πειραιῶς..... 9
Περὶ κανονισμοῦ λεπτομερειῶν τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου..... 10

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 191599 ἀπόφασιν Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν «περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων» 11

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ποινικῶν κλητήρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν ταῖς πόλεσι Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς καὶ τοῖς προαστείοις αὐτῶν ἡ ἐπίδοσις τῶν ποινικῶν ἐν γένει δικογράφων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνταλμάτων καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων γίνεται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 145, 156, 163, 190 καὶ ἐπομ. 194, 274, 275, 413 τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ 2 τοῦ νόμου 1288, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ 3104, δι' ἰδίων ὀργάνων ἐπιδόσεως, ποινικῶν κλητήρων καλουμένων, μὴ λαμβανομένων ἐκ τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἀλλὰ διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες ἐκτελοῦσι προσέτι καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι γραφείου, κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ προϊσταμένου τούτου.

2. Ἐν ἐξαιρετικῇ ἢ ἐπειγούσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀνάγκῃ αἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπιδόσεις καὶ ἐκτελέσεις δύνανται νὰ γίνωσι καὶ δι' ὀργάνων τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἀστυνομίας πόλεων. Διατηρεῖται δ' ἐν ἰσχύι καὶ ὁ θεσμὸς τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιδόσεως τῶν ποιν. δικογράφων.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἔργα αὐτῶν, ἀπαγορεύεται δ' αὐτοῖς ἀπολύτως ἡ ἐνέργεια ἐπιδόσεως πολιτικῶν δικογράφων ἢ ἡ ἐκτέλεσις πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν ὡς μαρτύρων εἰς τοιαύτας πράξεις, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐπιδόσεως ἢ ἐκτελέσεως. Ὁ παραβάτης διώκεται καὶ ποινικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει παράβασις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τῆς ἀστυνομίας ἢ ἄλλης ἐνόπλου δυνάμεως.

Ἄρθρον 3.

1. Διορίζεται ποινικὸς κλητὴρ ὁ ἔχων ἀπολυτήριον σχολαρχείου καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 21 οὐδὲ μείζονα τῶν 40 ἐτῶν, προτιμωμένων τῶν ὑπηρετησάντων ὡς ἐφέδρων πολεμιστῶν κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὰ ἄνω προσόντα.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ποινικῶν κλητήρων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἐν Ἀθήναις.

12 παρὰ τῇ ἀνακρίσει τῶν Πλημμελειοδικῶν.
12 παρὰ τῇ ἀνακρίσει τῶν Πλειμμελειοδικῶν.
8 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Ἐφετῶν.
2 παρὰ τῇ ἀνακρίσει τῶν Ἐφετῶν.
2 παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.
2 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.
10 παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ

10 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Πλημμελειοδικῶν.
6 παρὰ τῇ ἀνακρίσει τῶν Πλημμελειοδικῶν.
4 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Ἐφετῶν.
1 παρὰ τῇ ἀνακρίσει τῶν Ἐφετῶν.
3 παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ.

Ἐν Πειραιεῖ

10 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πλημμελειοδικῶν.
5 παρὰ τῇ ἀνακρίσει Πλημμελειοδικῶν.
6 παρὰ τῷ Πταισματοδικείῳ.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἀποσπᾷ κατὰ μῆνα ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ ποινικῶν κλητήρων ἐκ περιτροπῆς ἕνα διὰ τὸ ἀκροατήριον τοῦ Κακουργιοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ Ἐφετείου καὶ ἕνα διὰ τὸ τοῦ Ἐφετείου, ἐπὶ ποινικῶν συνεδριάσεων. Τὸ αὐτὸ πράττουσιν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς κλητήρων ὁ παρὰ Πλημμελειοδικαις Εἰσαγγελεὺς διὰ τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πλημμελειοδικείου καὶ Κακουργιοδικείου καὶ ὁ πταισματοδίκης διὰ τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πταισματοδικείου.

2. Ὁ ποινικὸς κλητήρ, καθ' ἃς ἡμέρας δὲν συνεδριάζει τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ἀπεσπάσθη, ἐκτελεῖ τὰ συνήθη καθήκοντά του εἰς ὃ ἀνήκει γραφεῖον.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες τελοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου παρ' ᾧ ἕκαστος διωρίσθη.

2. Κανονικὴν ἄδειαν ἀπουσίας μέχρις ἑνὸς μηνός, χορηγεῖ εἰς τοὺς ποινικοὺς κλητῆρας ἐπὶ δεδικαιολογημένῃ αἰτίᾳ ὁ οἰκεῖος παρὰ Πρωτοδίκαις ἢ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεύς, τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου τοῦ κλητῆρος.

3. Ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν ἐπὶ τῶν ποιν. κλητήρων ἐξουσίαν ἰσχύουσιν αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ πλέον δύναται νὰ ἐπιβληθῇ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως πειθαρχικὴ ποινὴ προστίμου μέχρις 100 δραχμῶν καὶ προσωρινῆς παύσεως μέχρις ἑνὸς μηνός. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰσαγγελέως εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλει ποινὴν προστίμου, ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλει προσωρινὴν παῦσιν, τοῦ Ὑπουργοῦ ἔχοντος τότε τὰ ἐν ἄρθρῳ 307 τοῦ Ὀργανισμοῦ δικαστηρίων δικαιώματα.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποιν. νόμου οἱασθήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή.

β') Ἕνεκα βαρείας ἀμελείας τῶν καθηκόντων των, ἢ ἀσυμβιβάστου διαγωγῆς, εἴτε ἐπεβλήθη εἴτε μή, ἐπὶ ταύταις πειθαρχικὴ ποινή. Ὡς βαρεῖα ἀμέλεια θεωρεῖται καὶ ἡ αὐθαίρετος ἐπὶ εἴκοσι τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπουσία, εἴτε συνεχῶς εἴτε κατὰ διαλείμματα, ἐφ' ὅσον τὸ εἰκοσαήμερον συνεπληρώθη ἐν διαστήματι δύο μηνῶν.

γ') Ἕνεκεν ἀνικανότητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

δ') Μετὰ δύο πειθαρχικὰς ποινὰς ἐντὸς διετίας ἐπιβληθείσας, ὧν ἡ μία τοὐλάχιστον νὰ εἶναι προσωρινὴ παῦσις ἢ πρόστιμον 100 δραχμῶν ἢκαὶ μετὰ μίαν πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνός.

ε') Μετὰ συμπλήρωσιν τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας.

2. Οἱ κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' ἀμέλεια ἢ ἀνικανότης βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως ἠτιολογημένης καὶ ἐμπεριστατωμένης τοῦ προϊσταμένου τοῦ ποιν. κλητῆρος.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. β', γ' καὶ δ' ἀπαιτεῖται προσέτι πρόσκλησις τοῦ κλητῆρος εἰς ἀπολογίαν ἐπὶ ὁριστικῇ παύσει καὶ γνωμοδότησις τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως ὑπὲρ τῆς παύσεως.

4. Ἀναδιορισμὸς τοῦ παυθέντος ἐπιτρέπεται μόνον ἐν ταῖς β', γ' καὶ δ' περιπτώσεσι μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παύσεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ προτείναντος τὴν παῦσιν Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 7.

1) ποινικοὶ κλητῆρες ἐν ταῖς ἄνω πόλεσι λαμβάνουσι μισθὸν κατὰ μῆνα δραχμὰς μεταλλικὰς 100 μὲν οἱ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ τῇ Εἰσαγγελίᾳ αὐτοῦ, 90 δὲ οἱ παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ καὶ τῇ ἀνακρίσει τῶν Ἐφετῶν, 80 δὲ οἱ λοιποί, ἐφαρμοζομένων καὶ δι' αὐτοὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1—3 καὶ 7 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3185 ἢ τῶν ἑκάστοτε τροποποιήσεων τούτων. Δικαιοῦνται προσέτι μιᾶς στολῆς χειμερινῆς καὶ μιᾶς θερινῆς κατ' ἔτος ἣν φέρουσιν ὑποχρεωτικῶς, κανονισθησομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ ταξειδεύωσι δωρεὰν διὰ τῶν τροχιοδρόμων καὶ σιδηροδρόμων τῆς περιφερείας των.

2) Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσιν ἐπὶ πλέον δικαιώματα δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν κλητηρίου ἢ κλήσεως δραχμὰς δύο, ἐφ' ὅσον οἱ κληθέντες προσῆλθον ἐνώπιον τῆς καλούσης ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαστηρίου. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα λαμβάνουσι καὶ διὰ τὴν ἐπίδοσιν βουλευμάτων καὶ ἐρήμην ἀποφάσεων.

3. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐκκαθαρίζονται ἐν καιρῷ εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος ἐν περιπτώσει δ' ἀναβολῆς τῆς δίκης ἕνεκεν ἀπολείψεως μαρτύρων, εἰς βάρος τῶν ἀπολιπομένων μαρτύρων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 δικαιωμάτων γίνεται ὡς ἑξῆς:

Ἕκαστος τῶν ποινικῶν κλητήρων τηρεῖ διπλότυπον βιβλίον δικαιωμάτων ἐπιδόσεως καθ' ὑπόδειγμα ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ἕκαστον φύλλον τοῦ ὁποίου, ἓν τε τῷ στελέχει καὶ τῷ ἀποκόμματι, μετὰ πᾶσαν ἐπίδοσιν κλητηρίου ἢ κλήσεως γίνεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος ἡ κατάλληλος περὶ ταύτης ἐγγραφή. Ἕκαστον ἀπόκομμα τοῦ βιβλίου δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ πλείονα τοῦ ἑνὸς τῶν ὡς ἄνω δικογράφων. Ὁ ποινικὸς κλητὴρ σὺν τῷ ἀποδεικτικῷ τῆς ἐπιδόσεως παραδίδει εἰς τὴν καλέσασαν ἀρχὴν καὶ τὸ σχετικὸν ἀπόκομμα τοῦ ὡς ἄνω διπλοτύπου βιβλίου, ἀμφότερα δὲ συναπτόμενα πρὸς ἄλληλα τίθενται εἰς ἣν ἀνήκουσι δικογραφίαν.

Ὁ ἀνακριτής, ἅμα τῇ ἐξετάσει κατὰ τὴν προδικασίαν ἑκάστου ὡς ἄνω κληθέντος καὶ ἐμφανισθέντος μάρτυρος ἢ κατηγορουμένου βεβαιοῖ κάτωθι τοῦ ὡς ἄνω ἀποκόμματος τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐξέτασιν τούτου καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαιώματος ἐπιδόσεως. Τὸ αὐτὸ πράττει ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἅμα τῇ πρὸς αὐτὴν ἐγχειρίσει ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως βουλεύματος ἢ ἐρήμην ἀποφάσεως. Τὸ αὐτὸ ἐπίσης πράττει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ Πταισματοδίκης διὰ τοὺς ἐξεταζομένους ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μάρτυρας, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως.

Τὸ ἀπόκομμα παραδίδεται μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ἐπιδόντα κλητῆρα, ὅστις προσάγει τοῦτο καὶ ἐξοφλεῖ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου. Πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου λεπτομέρεια κανονισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ὡς ἔμμισθοι κλητῆρες ἐν ταῖς ἀνωτέρω πόλεσιν ἐξακολουθοῦσιν ὑπηρετοῦντες ὡς τοιοῦτοι μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεώς των, γινομένης ἅμα τῷ διορισμῷ ποινικῶν κλητήρων εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἢ καὶ πρότερον. Δύνανται δὲ ἐκ τούτων οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 60 ἐτῶν νὰ ὀνομασθῶσι ποινικοὶ κλητῆρες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐὰν αἰτήσωσι τοῦτο, παραιτουμένοι τῆς θέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, γνωμοδοτήσῃ δὲ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ των ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχή.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες παρὰ τοῖς Ἐφετείοις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἔμμισθοι δικαστικοὶ κλητῆρες δύνανται νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ἂν ὑπερέβησαν τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ποινικοὶ κλητῆρες ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ συντάξεων. Εἰς δὲ τὸν συνταξιμον χρόνον προσμετρεῖται καὶ ἡ πρὸ τοῦ νόμου τούτου ἔμμισθος ὑπηρεσία αὐτῶν ὡς κλητήρων, οὐχὶ ὅμως πλέον τῶν 15 ἐτῶν τοιαύτη.

2. Πρὸς κανονισμὸν τῆς συντάξεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οὐχὶ οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μισθοί, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν νόμον 2751 τοῦ ἔτους 1924 ἀποζημιώσεως.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐμμίσθων κλητήρων δὲν διατηρηθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν λαμβάνουσιν, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, ἀποζημίωσιν ἐφ' ἅπαξ ὁρισθησομένην διὰ διατάγματος καὶ μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30000) κατοίκων διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν δι' οὗ συγχρόνως θέλει ὁρισθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῃ ποινικῶν κλητήρων καὶ ὁ μηνιαῖος μισθὸς αὐτῶν, κατώτερος κατὰ δέκα ἢ εἴκοσι μεταλλικὰς δραχμὰς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 7 ὁριζομένου διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις τῶν ἀντιστοίχων γραφείων.

2) Ἀφ' ἧς καὶ ὅπου εἰσάγεται ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος παύει ἡ ἰσχὺς τῶν νόμων ΥΜΔ' καὶ ΓΨΟΑ', ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Εἰς ἃ μέρει ἰσχύει ὁ παρὼν νόμος, θέλει ἐφαρμόζεσθαι, ἐπαναφερόμενον ἐν ἰσχύϊ, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 26 /30 Ἰουνίου 1923 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Διατιμήσεως, ἐκκαθαρίσεως κλπ», δύναται δὲ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ αὐτόθι διὰ διατάγματος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὀργάνων ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Δ. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

(2)

Περὶ ἱδρύσεως Γυμνασίου ἐν Μαζαΐκοις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἱδρύεται ἐν Μαζαΐκοις πλῆρες γυμνάσιον τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη τάξις θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους 1925—1926, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους 1926—1927, λόγῳ τοῦ ἀπομεμακρυσμένου τῆς κωμοπόλεως ἀπὸ παντὸς κέντρου καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ κοινότης παράσχῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ κατάλληλον διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ διδακτήριον καὶ ἐφοδιάσῃ αὐτὸ διὰ τῶν ἀναγκαιούντων διδακτικῶν ὀργάνων, ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Δ. Ρούφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σπυρίδης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος, Γ. Βαγόπουλος, Δ. Ταντσαλίδης, Κ. Νίδερ.

(3)

Περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ καθοριζόμενον μίσθωμα ρυθμίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος, ἢ προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ξυλείας, τεχνικῶς χρησίμου, καὶ κατὰ ὑλοτομουμένων δένδρων, οὕτινος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξευρίσκεται εἰ δυνατὸν ἐπακριβῶς ὁ ὄγκος.

Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως καὶ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν, ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, ἐπιτρέπεται μετ' ἐκτίμησιν τούτων, καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου δασῶν, εἰς μὲν τὰς μονοετεῖς μισθώσεις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν ἓξ μηνῶν, ἐπὶ δὲ πολυετῶν τοιούτων οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 69 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας παροχὴ εἰς ἐπαγγελματίας ὑλοτόμους, συντηροῦντας ἰδίαν οἰκογένειαν, ἀδειῶν ὑλοτομίας δι' ἕκαστον τούτων χρησίμου στρογγύλης ξυλείας μέχρις 25 κυβ. μέτρων καὶ ξυλανθράκων μέχρι 2000 κιλῶν, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶνε κάτοικος, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, διὰ ποσὰ ὅμως μὴ ὑπερβαίνοντα κατὰ περιφέρειαν κοινότητος τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτησίου λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφερείας. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λήμματος δὲν ἐξαρκεῖ πρὸς πλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν, τὸ εἰς ἕκαστον ἐπαγγελματίαν παρεχόμενον πρὸς ὑλοτομίαν ποσὸν ἐλαττοῦται ἀναλόγως».

2. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀδημοπρασίας» διαγράφονται αἱ λέξεις «ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ»· ἐπίσης ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ καταβολῇ» διαγράφονται αἱ λέξεις «τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος νομίμου δικαιώματος, καί».

3. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ καταβολῇ» διαγράφονται αἱ λέξεις «πρὸς τῷ νομίμῳ δικαιώματι καὶ» καὶ προστίθεται ἡ λέξις «ὧν καὶ ἥμισυ».

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου μορφῆς δημόσια δάση.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων (ξυλείας) τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν ὑψηλῆς μορφῆς, ἢ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου τῶν συνθέτου μορφῆς τοιούτων, γίνεται κατὰ δένδρον, οὗτινος ἡ ἀξία ἐκτιμᾶται ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβέστερον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμανσιν ἐξευρεθέντος ὄγκου του, ἢ καὶ κατὰ κυβικόν, ἰδίως ὅμως κατὰ δένδρον.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων (ξυλανθράκων, καυσοξύλων κλπ.) τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν, μορφῆς χθαμαλοῦ δάσους ἢ τοῦ ὑπορόφου τῶν συνθέτου μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἤτοι κατ' ὀκᾶν ἢ ζύγιον κλπ. εἴτε ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ συστάδην ἢ καὶ ἀραιωτικῶς κλπ., ἀλλὰ καθορίζονται ὅμως διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως τόσαν διὰ τὰς ὑλοτομίας παραγωγῆς τοιούτων δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, ὅσον καὶ ἐξ ἰδιωτικῶν, τὰ ὅρια καὶ ἡ ἔκτασις κυρίως τῶν κατ' ἔτος ἢ περίοδον ὑλοτομηθησομένων δασικῶν θέσεων.

Καταβολὴ τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ μίσθωμα καταβάλλεται κατὰ τριμηνιαίας ἴσας δόσεις προκειμένου περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ διατεθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλευομένων δατῶν, διὰ πάντα τὰ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα τὰ μὴ διατιθέμενα διὰ δημοπρασίας καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ, κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τούτου.

Ἐνέργεια τῶν ὑλοτομιῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων μὲν δασῶν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίσθια δάση ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων κλπ. δάση, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου, θεωρουμένης διοικησικῶς ἐπικρατεστέρας ἐκ δύο ἢ πλειόνων τυχὸν τοιούτων τῆς τελευταίας αὐτοῦ δηλώσεως, ὁπωσδήποτε ἐγγράφως πρὸς τὴν ἁρμοδίαν δασικὴν ἀρχὴν διατυπωμένης, ἐκτὸς ἂν παρεχώρησεν οὗτος τὰ δικαιώματά του (διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ δάσους) διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ὁπότε αὕτη θεωρεῖται ἰσχυρά. Τοιαῦται συμβολαιογραφικαὶ πράξεις ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος ξυλεύσεως ἰδιωτικῶν δασῶν εἶνε ἰσχυραὶ καὶ ἂν συνήφθησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Τὰ τῆς ἐνεργείας τῶν ὑλοτομιῶν τούτων, κανονίζονται καὶ ρυθμίζονται σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ τρόπου ὑλοτομίας, συλλογῆς κλπ.».

2. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ ὑλοτομούμενα δάση, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως ὅπερ ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐγκαθισταμένων ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων καὶ περιλαμβάνει τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ δάσους, τὴν ὑλοτομηθησομένην δασικὴν θέσιν, τὸ εἶδος τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων, τὸν ἀριθμὸν τούτων καὶ τὸν ὄγκον, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ξυλείας, τὸ εἶδος δὲ καὶ τὸ ποσὸν προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ὡς ξυλανθράκων, καυσοξύλων, κλπ., τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἀπαραίτητον στοιχεῖον κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

3. Τὸ πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως ἰσχύει δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἢ τῆς μισθώσεως καὶ λήγει εὐθὺς ὡς ὁ ἐνοικιαστὴς ὑλοτόμος ἀποκομίσει ἅπαντα τὰ ἐνοικιασθέντα δασικὰ προϊόντα ἐκ τοῦ δάσους, ἅτινα ἐδικαιοῦτο νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ.

Δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν, Μοναστηριακῶν, Κοινοτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων δασῶν, δασικῆς παραγωγῆς.

I. Γενικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

1. Δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται τὰ εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ἢ τὰ εἰς τὸν πίνακα διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων ἀναγραφόμενα τοιαῦτα.

2. Ὁ ἐκδιδόμενος κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πίναξ διατιμήσεως περιλαμβάνει εἰδικώτερον κατὰ κατηγορίας τὰ δασικὰ προϊόντα.

3. Ἡ κατὰ μονάδα ἀξία τῶν δασικῶν προϊόντων καθορίζεται ἐτησίως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγορὰς καὶ χρησιμεύει ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου.

4. Τὰ δασικὰ προϊόντα διακρίνονται εἰς κύρια ἢ πρωτεύοντα καὶ εἰς δευτερεύοντα τοιαῦτα. Καὶ κύρια μὲν θεωροῦνται τὰ προϊόντα τῶν τελικῶν καὶ ἐνδιαμέσων καρπώσεων, ἤτοι τὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τελικῆς ὑλοτομίας τῶν ὡρίμων συστάδων ἢ τῆς δενδραραιώσεως καὶ ἐκκαθαρισμοῦ νεαρῶν τοιούτων. (Ὡς ξυλεία ἔμφλοιος ἢ ἄφλοιος παντὸς εἴδους, καυσόξυλα, ρητίνη κλπ.) Δευτερεύοντα δὲ δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται ἐν γένει οἱ καρποὶ τῶν δασικῶν δένδρων, τὰ ἄνθη, τὰ φύλλα, τὸ χῶμα κλπ.

Δασικὴ φορολογία.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰ ἀειφόρως ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα δάση τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, κοινοτικά, μοναστηριακά, διαφιλονεικούμενα, διαμφισβητούμενα, διακατεχόμενα, κλπ.), ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, τοῦ καθοριζομένου διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, προσωρινῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων, δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀνερχόμενον εἰς 10 ο)ο διὰ τὴν ἐκ τῆς καρπώσεως τῶν κυρίων δασικῶν προϊόντων προερχομένην ἀκαθάριστον πρόσοδον καὶ 8 ο)ο διὰ τὴν ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων προερχομένην τοιαύτην.

2. Εἰς καταβολὴν φόρου ὑπόκειται καὶ ἡ ἀκαθάριστος δασικὴ πρόσοδος ἡ προερχομένη ἐκ δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν, προελθόντων ἐκ τυχαίων γεγονότων, (ὡς κατερρίψεως καὶ ἐκριζώσεως τῶν δένδρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, χιόνος, καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ ἐπιδράσεων), ἐκ δασικῶν προϊόντων ἐμπρηνσθέντων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκχερσώσεως ἰδιωτικῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐν γένει ἐκ πάντων τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ὑλοτομουμένων, συλλεγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ ἐξ οἱουδήποτε ἰδιωτικοῦ κτήματος δασικοῦ ἢ μὴ προερχομένων.

3. Τὸ καθοριζόμενον καὶ ἐγκρινόμενον ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα δασικῶν προϊόντων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὸ ἐφικτόν, τὴν ἐτησίαν δασικὴν προσαύξησιν εἰς τὰ ἀειφόρως ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὴν περιοδικὴν δὲ τοιαύτην εἰς τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλευόμενα τοιαῦτα.

Ὑπολογισμὸς τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς φορολογησίμου δασικῆς προσόδου, λαμβάνεται ἡ συνολικὴ ἀξία ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, τοῦ διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων καθοριζομένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος.

2. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἐτησίας ἢ περιοδικῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις εἶνε συνάρτησις τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δασῶν καὶ τῆς κατὰ μονάδα ἀγοραίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀγορᾶς, καθορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς κατὰ Δασαρχεῖον καὶ δι' ἕκαστον δάσος χεχωρισμένως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων. Ὡς τιμὴ μονάδος τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος καθοριζομένη.

Καταβολὴ τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου καταβάλλεται δι' ὁλόκληρον τὴν πραγματοποιουμένην ἐκ τῆς καρπώσεως τοῦ καθορισθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος δασικῶν προϊόντων ἀκαθάριστον πρόσοδον, εὐθὺς ὡς ἄρξηται τὸ ἑκάστοτε διαχειριστικὸν ἔτος, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐπικαρπωτῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων, ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τούτων.

2. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν ἐκμεταλλευόμενα δάση τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κλπ.) τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα τοῦ δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἅπαξ, δι' ὁλόκληρον τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τοῦ ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἢ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων καθορισθέντος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, εἴτε ἐμμηνιαίως κατὰ μηνιαίας ἴσας ἢ ἀνίσους δόσεις, εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐκ διπλοτύπου ἠριθμημένου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀποκόμματος τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης ὑλοτομίας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα καὶ διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων καὶ ἐμπρηνθέντων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων, προοριζομένην δ' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος, τὰς ἀτομικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβέστου, βαλανιδίων, χαρουπίων, καστάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων, ἀγγειοπλαστείων κλπ.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ δασοκτήμονες οἱ μὴ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίαν ἢ ἐκμεταλλευσιν τοῦ δάσους των, καίτοι τοῦτο εἶνε ἐκμεταλλεύσιμον, καταβάλλουσιν δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀνερχόμενον εἰς 2 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου, ἥτις θὰ ἀπελαμβάνετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων καὶ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων ἐγκεκριμένου ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, ἐὰν ὑλοτομεῖτο τοῦτο. Ἐὰν δὲ τυχὸν πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἤθελαν οὗτοι ἐνεργήσει ὑλοτομίαν καὶ καρπωθῇ τὸ ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, καταβάλλουσι ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 καθοριζόμενον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου.

2. Ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν δασῶν διὰ διαφόρους λόγους (ἐμπορικοὺς κλπ.) δὲν ἀπολαμβάνωσι ἐκ τοῦ δάσους των, τὸ καθωρισμένον ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως ἢ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λῆμμα, τὸ πολὺ ἐπὶ μίαν τριετίαν καὶ μετὰ παρέλευσιν ὅμως ταύτης, καρποῦνται τὰ μήπω ἀπολεφθέντα ἐτήσια λήμματα ἢ τὸ περιοδικὸν λῆμμα, τῶν τριῶν ἐτῶν ἐφ' ἅπαξ, καταβάλλουσιν οὗτοι πρὸς συμπλήρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον νενομισμένου δικαιώματος, τὸ ὑπόλοιπον ἐξ 8 ο/ο μέν, ἐὰν πρόκειται περὶ δασικῆς προσόδου ἐκ κυρίων δασικῶν προϊόντων, 6 ο/ο δέ, ἐὰν πρόκειται περὶ προσόδου ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων.

3. Οἱ δασοκτήμονες ἰδιωτικῶν δασῶν ὀφείλουσι νὰ συντάξωσιν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ δασολόγων, ἰδιωτῶν ἢ μή, ἔκθεσιν προσωρινῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους των, ἄλλως ἡ φορολογήσιμος ἀκαθάριστος πρόσοδος τοῦ δάσους των θὰ προσδιορίζηται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ πινάκων ὑλοτομίας καθοριζομένου κατ' ἔτος ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος.

4. Ἐπίσης οἱ δασοκτήμονες ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τετραετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νομο0. διατάγματος νὰ ὁροθετήσωσι τὰ δάση των, ὡς καὶ νὰ καταμετρήσωσι τὴν ἔκτασιν τούτων εἰ δυνατὸν ἐπακριβῶς.

Φορολογία διαφιλονεικουμένων δασῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς δάση διαφιλονεικούμενα, ἐὰν μὲν τὸ δάσος εἶνε ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται μίσθωμα τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐνερουμένης κατόπιν δημοπρασίας, ἐὰν δὲ ὑπὸ τῶν κατόχων φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου καταβάλλεται μόνον τὸ νόμιμον ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου δικαίωμα.

2. Ἐπὶ δασῶν, ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ κατοχὴ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ ἄνευ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀξιοῦντα βασίμως δικαίωμα κατοχῆς νὰ ἐνεργήσῃ κάρπωσιν ἢ καὶ ἐκχέρσωσιν ἐπὶ καταβολῇ διπλασίου μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὅρων ὁριζομένων, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου. Τὸ μίσθωμα μένει ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιοῦχον μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας.

Διὰ Διατάγματος ὁρίζεται ἐτησίως τὸ μίσθωμα, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν κατὰ περιφερείας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

3. Μέχρις ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν σχέσεων ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ κάρπωσιν διαφιλονεικουμένων δασῶν ὑπὸ τῶν διαφιλονεικούντων ταῦτα, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὁριζομένου εἰς τὸ ἓν καὶ ἥμισυ τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ παρακατατιθεμένου εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον. Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω μισθώματος δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἢ κτηματικὴ ἐπαρκὴς ἐγγύησις. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπάγονται καὶ τὰ δάση τῶν Νέων Χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις ἔχει ἤδη ἐπιτραπῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀντιστοίχου παραγράφου ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2036.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως ἐγκεκριμένων ὑπὲρ τοῦ ἀμφισβητοῦντος ὑλοτομιῶν καὶ τὸ πολὺ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὰς παραγράφους ταύτας καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκμετάλλευσις, καλλιέργεια, ἐγκατάστασις κλπ. οὐδαμῶς προδικάζει τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος ἢ κατοχῆς, οὐδὲ χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις ἢ τεκμήριον κατὰ τὴν δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ πρὸς ἐμπορίαν ὑλοτομία μεμονομένων δένδρων φυομένων αὐτοφυῶς ἐντὸς τῶν πρὸ ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 2636 ἐγκερσωθεισῶν καὶ καλλιεργηθεισῶν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ὡς ἐπὶ ἰδιοκτήτου δάσους.

ΙΙ. Εἰδικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Καύσιμος ὕλη.

Ἄρθρον 13.

1. Ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηρίζονται ἀφ' ἑνὸς τὰ καυσόξυλα, ἤτοι πᾶσα ξυλώδης μᾶζα ἐν ξηρᾷ ἢ χλωρᾷ καταστάσει, ἥτις λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἴδους καὶ προελεύσεως

ἢ οἰκονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς τέχνας ὡς χρήσιμος ξυλεία καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ χωρὶς κορμὸν θάμνοι καὶ τὰ φρύγανα.

2. Πᾶσα καύσιμος ὕλη, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ παρόντι Νομ. διατάγματι ἀναφερομένων περιπτώσεων ἀτελείας, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν μισθώματος, προκειμένου περὶ τοιαύτης προερχομένης ἐκ δημοσίων δασῶν, δικαιώματος δὲ ἐπὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀκαθαρίστου προσόδου, προκειμένου περὶ τοιαύτης ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου δασῶν, ἡ χρῆσις ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρ. 2 ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἀτελῶς συλλεγομένης καυσίμου ὕλης καὶ εἰς ἐργοστάσια, κεραμοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἀσβεστοκαμίνους, κλιβάνους, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεων οἰνοπνευμάτων δι' ἀμυδύκων, ἀλωνιστικὰς μηχανάς, ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων πρὸς καῦσιν, καθὼς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσις εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καὶ δὴ ὁσάκις, εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας χωρίου τινὸς ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχουσι πλεονάσματα καυσίμου ὕλης ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐπὶ καταβολῇ, ἐφ' ὅσον ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξ ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν μισθώματος, ὁριζομένου εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν ἢ κατὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα γενικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς δημοπρασίας τῶν Δημοσίων δασῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἐκ ταύτης προσόδου.

4. Ὅταν δὲ οἱ πρὸς ἔψησιν ἄρτων κλίβανοι δὲν λειτουργοῦσι συστηματικῶς ἀλλὰ μόνον δι' ἀνάγκας ὡρισμένων οἰκογενειῶν, ἡ καύσιμος ὕλη ἡ χρησιμοποιουμένη εἰς τούτους εἶνε ἀτελής.

5. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους, τὰ κεραμοποιεῖα καὶ ἀγγειοπλαστεῖα κατὰ ἐκκαμινεύσεις, δι.ὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια, κλιβάνους κλπ. κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας καταναλώσεως, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἀτελῶς συλλεγομένη καὶ μεταφερομένη καύσιμος ὕλη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐφ' ὅσον μεταφέρεται εἰς συνοικισμοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 4.000 κατοίκων, ἐκ περιφερειῶν ξένων πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους κοινοτήτων καὶ δήμων, ὑποβάλλεται κατὰ ζύγιον εἰς τέλος δύο δραχμῶν. Ἡ εἴσπραξις τοῦ τέλους τούτου δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης ὁριζόμενα, δι' ἓν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ λῆγον τὴν 31 Δεκεμβρίου. Τὸ ἐνοίκιον καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας. Τὰ φορολογικὰ διπλότυπα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὡς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων ἁρμοδίων ὑπαλλήλων εἰς περίπτωσιν μὴ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, ἐπέχουν τόπον δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου τῆς συλλογῆς των. Τὸ Δημόσιον δύναται καὶ ἄνευ συναινέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας του.

2. Ἐὰν ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου δὲν διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων καὶ ἀμειβομένων κατὰ τὰ περὶ φόρου ρητίνης ὁριζόμενα.

Ἀσβεστος.

Ἄρθρον 15.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀσβέστου προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο/ο, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἐγχώριος δασικὴ καύσιμος ὕλη, ἀσχέτως ἂν αὕτη εἶνε φορολογημένη ἢ μή, ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προερχομένη, ἄλλως ἂν αὕτη προέρχεται ἐκ δημοσίων δασῶν, εἰσπράττεται μίσθωμα κατὰ στατῆρα, σύμφωνα μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθοριζόμενον.

Ρητίνη.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προερχομένης ρητίνης, ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας.

Βεβαιοῦται δὲ διὰ ζυγίσεως κατ' ὁκάδας εἰς τοὺς λάκκους, ἀποθήκας ἢ τόπους συγκεντρώσεως, τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δάσους, ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ρητινοσυλλογή, τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἰσχύοντος ὡς δικαιολογητικοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ρητίνης ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος, ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, καὶ ὧν ἡ ἀντιμισθία εἶνε εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουν νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των.

3. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος διὰ δημοπρασίας, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, οἵτινες ὡς καὶ οἱ τῆς προηγουμένης παραγράφου δίδουν τὸν ὅρκον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαιούμενοι εἰς ἀπόληψιν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, κανονιζομένης, προτάσει τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὁριζομένων τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκεύσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης ἢ ἡ μεταποίησις αὐτῆς εἰς τερεβινθέλαιον ἢ ἄλλο ρητινῶδες προϊόν, πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ δικαιώματος.

3. Εἰς τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαχειριζόμενα δάση, εἰς ἃ ἡ συλλογὴ τῆς ρητίνης δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τρίτου τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς διατίθηται κεχωρισμένως διὰ δημοπρασίας διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε ἐτῶν.

5. Τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιώματος ρητίνης δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ περιφερείας κοινοτήτων συνεταιρισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ ρητινοσυλλεκτῶν τῆς περιφερείας ταύτης, ἐὰν οὗτοι εἶνε πλείονες τοῦ ἑνός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἐνοικίασις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζόντος τὸ ἐνοίκιον ἄνευ δημοπρασίας κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταιρισμοί, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Δημοσίων δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς, κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ὁλοκλήρου τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης, προσαγάγουν ἀξιόχρεων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἐπὶ κτημάτων τοῦ ὁποίου ἐγγυητοῦ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἐνοίκιον ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης, καταβάλλεται εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώ-

τη τὴν 1ην Ἰουνίου (ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἔχῃ εἰσέτι ἀναδειχθῇ ἐνοικιαστής, ὁπότε καταβάλλεται ἅμα τῇ συντάξει τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων), ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Σεπτεμβρίου ἀνυπερθέτως.

Βαλανίδια.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων βαλανιδίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 15 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ κτημάτων προερχομένων. Ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὴν διατίμησιν τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, εἴτε ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς δι, ἐκδόσεως ἀποδείξεως καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

3. Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐκ δημοσίων δασῶν βαλανιδίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς Νέας Χώρας, ἐφ' ὅσον καταβάλλεται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ βαλανιδίου φόρος δεκάτης κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Κεράτια (Χαρούπια).

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων χαρουπίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 15 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους ἢ καὶ οἱουδήποτε κτήματος. Ὡς ἀξία αὐτῶν λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὴν διατίμησιν τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ Τελωνεῖα, κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, εἴτε εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν ὁσάκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς συλλογῆς χαρουπίων ἐκ δημοσίων δασῶν, ὅπου τοῦτο εἶναι κεκτημένον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας ἀναλόγως πρὸς τὰ περὶ ρητίνης διὰ τοῦ ἄρθρου 16 καθοριζόμενα.

3. Ἀπὸ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1924 τὰ ἥμερα χαρούπια ἀπαλλάσσονται πάσης δασικῆς φορολογίας.

Βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἀποστάξεως ξύλων.

Ἄρθρον 20.

Δασικὰ προϊόντα παραγόμενα ὡς δευτερεῦον προϊὸν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων δι' ἀποστάξεως ξύλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος ἢ μισθώματος. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τοιούτων ἐργοστασίων ὁπωσδήποτε καὶ δι' ἀπόσταξιν χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα ὑλοτομοῦνται ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, μισθώματος δὲ ἐφ' ὅσον ταῦτα προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

ΙΙΙ. Τοπικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἰσχύουν αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2036 ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. δ' τοῦ ΒΡΞΒ' Νόμου.

2. Εἰς τὴν Ἑπτάνησον αἱ ὑλοτομίαι καὶ μεταφοραὶ δασικῶν προϊόντων εἶναι ἀτελεῖς.

Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα τῆς Ἑπτανήσου ὑποβάλλονται ἐν τοῖς Τελωνείοις εἰς καταβολὴν δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μισθώματος, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

3. Ἐν Κρήτῃ ἰσχύουν πᾶσαι αἱ φορολογικαὶ δασικαὶ διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

4. Τὰ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω δάση τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου ὄρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις ὑφ' ἃς τελοῦν καὶ τὰ δάση τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων τῆς Χώρας.

Ἀτέλειαι.

Ἀτέλεια καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 22.

1. Ἀτελῶς συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη ἡ προοριζομένη δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος μεταφερομένη δι' οἱουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ Δασαρχείου.

2. Ἀτελῶς συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη, ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἱουδήποτε μέσου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριακοσίων ὀκάδων καθ' ἑκάστην καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου εἰς ὃ συνελέγη καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρικῶν πρὸς τοὺς χρησιμοποιοῦντας ταύτην δι' οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἀπαγορευομένης τῆς πωλήσεως αὐτῆς εἰς μεταπωλητάς, ἢ τῆς πρὸς ἐμπορίαν συγκεντρώσεως, ἐκτὸς εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13.

Ἀτέλειαι οἰκοδομησίμων ὑλῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει τῆς ὁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ἡ ὑλοτομία α') ξυλείας ὑλοτομουμένης ὑπὸ τῶν κατοίκων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 2.000 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ, μετὰ ἐγγράφου συναίνεσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία των βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα. β') Ξυλείας χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἵτινες ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος. γ') Ξυλείας προωρισμένης δι' ἐπισκευὴν ἢ ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων καὶ προερχομένης ἐκ δασῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ συνοικισμοῦ, ἔνθα ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα ταῦτα ἢ καὶ ἐκ δασῶν ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ κειμένων καὶ ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστασίας ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

2. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἡ ἀπόληψις ξυλείας καὶ ἀσβέστου ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις τῆς ξυλείας καὶ ἀσβέστου θὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος, ἔνθα κεῖται τὸ δάσος.

Ἀτέλειαι ἀσβεστοποιΐας.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς δάση ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν, εἰς ἃ ἡ ἀσβεστοποιία ἐνεργουμένη διὰ θαμνώδους ὕλης συντελεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἢ μισθώματος καθίσταται ἀδύνατος, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου Δημάρχου καὶ τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν ἀτελῶς εἰς ἰδιόκτητα καὶ δημόσια δάση.

2. Ἀτελῶς, ἀλλὰ κατόπιν ὑποδείξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς κατασκευάζεται ἡ ἄσβεστος ἡ χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 23.

Ἀτέλειαι ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐξ ὀπωροφόρων δένδρων καὶ ἀμπέλων, τηρουμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱασδήποτε ἄλλης ἀπαγορεύσεως μὴ ὀφειλομένης εἰς

δασικούς λόγους. Η απόληψις τοιούτων προϊόντων εξ ημέρων ελαιοδένδρων, ενεργείται ατελώς μεν εάν πρόκειται περί θεραπείας ατομικής ανάγκης του υλοτομούντος ιδιοκτήτου, άλλως επί καταβολή του νομίμου δικαιώματος επί της εκ τούτων πραγματοποιουμένης ακαθαρίστου προσόδου.

2. Η υλοτομία οιωνδήποτε δασικών δένδρων ή θάμνων κειμένων εντός αυλών, κήπων, αμπέλων ή ελαιώνων, ούχι όμως και παρά μεμονωμένας ημέρους ελαίας, καθώς και των τεχνηκώς φυτευθέντων δένδρων ή συστάδων μέχρι 50 στρεμμάτων, εντός οιωνδήποτε γεωργικών κτημάτων είνε ατελής, εφ' όσον πρόκειται περί θεραπείας των αναγκών του υλοτομούντος ιδιοκτήτου, εντός της περιφερείας της κοινότητος ένθα κείνται τα υλοτομούμενα δένδρα ή συστάδες, επί καταβολή δε δικαιώματος επί της ακαθαρίστου προσόδου, εφόσον πρόκειται περί ανθρακοποιήσεως των παραγομένων δασικών προϊόντων ή μεταφοράς αυτών προς εμπορίαν ή μή, εκτός της περιφερείας της κοινότητος, ένθα υλοτομήθησαν, της δασικής Αρχής δικαιουμένης διά λόγους προστατευτικούς, αισθητικούς ή άλλους κοινής ωφελείας, να αρνηθή την χορήγησιν της αδείας ταύτης ή να ρυθμίση και μέχρι πλήρους απαγορεύσεως περιορίση την υλοτομίαν καθόλου των περί ων ή παρούσα παράγραφος δένδρων ή συστάδων δι' Αστυνομικής διατάξεως κατά τα διά Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Η υλοτομία αυτοφυών μεμονωμένων δασικών δένδρων εντός οιωνδήποτε γεωργικώς καλλιεργουμένων εκτάσεων ενεργείται ατελώς, εφόσον πρόκειται περί χρησιμοποιήσεως αυτών δι' ατομικάς, οικοδομικάς ή καυσοξύλων ανάγκας του ιδιοκτήτου εν τη περιφερεία της κοινότητος, ένθα κείται η γεωργική έκτασις, άλλως επί καταβολή του νομίμου δικαιώματος επί της εκ τούτων πραγματοποιηθησομένης ακαθαρίστου προσόδου και υποδείξει της δασικής Αρχής, δικαιουμένης διά λόγους προστατευτικούς, αισθητικούς ή άλλους κοινής ωφελείας ν' αρνηθή την χορήγησιν της αδείας ταυτης ή να ρυθμίση και μέχρι πλήρους απαγορεύσεως περιορίση την υλοτομίαν των περί ων ή παρούσα παράγραφος δένδρων δι' Αστυνομικής διατάξεως κατά τα διά Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Οι παραβάται των διατάξεων της παραγράφου ταύτης, ως και της αμέσως προηγουμένης τιμωρούνται κατά τας διατάξεις περί παρανόμου υλοτομίας.

Ατέλειαι αναδασωθεισών εκτάσεων.

Άρθρον 26.

Ο αναπτύξας οιονδήποτε βάσος επί ιδίου εδάφους, συμφώνως προς τας κειμένας περί αναδασώσεων διατάξεις, απαλλάσσεται της πληρωμής παντός δικαιώματος διά πάν δασικόν προϊόν προερχόμενον εκ του ούτω διασωθέντος εδάφους επί χρονικόν διάστημα ίσον προς τον περιτροπικόν χρόνον καθοριζόμενον δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου των δασών.

Καλλιέργεια και μεταφύτευσις αγριελαιών.

Άρθρον 27.

1. Η εκρίζωσις αγριελαιών προς τον σκοπόν της μεταφυτεύσεως και του εμβολιασμού είνε ατελής. Ενεργείται δε κατόπιν εγκρίσεως της δασικής Αρχής μόνον εφόσον πρόκειται περί δημοσίων δασών. Η εκρίζωσις ή εκκοπή αγριελαιών προς άλλον σκοπόν δύναται να επιτραπή υπό του Υπουργείου Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως του Συμβουλίου των δασών.

2. Η εξ απομονώσεως αγριελαιών εντός αγροτικών κτημάτων ανθρακοποιία είνε ατελής, ενεργουμένη όμως κατόπιν υποδείξεως της δασικής Αρχής.

Άλλαι ατέλειαι.

Άρθρον 28.

1. Επιτρέπεται η ατελής και κατά τας υποδείξεις της δασικής υπηρεσίας υλοτομία προς κατασκευήν γεωργικών εργαλείων εν γένει (ιδία αρότρων, θιχαλών, στυλιαρίων) υπορθωμάτων αμπέλων, ξυλείας προς περίφραξιν ποιμνιοστασίων, κήπων, αμπέλων ή αγρών, δρομαρίων και ράβδων προς αποξήρανσιν καπνού, εφόσον χρησιμοποιούνται διά τας ίδιας του υλοτομούντος ανάγκας και υλοτομούνται εκ δασών της περιφερείας του συνοικισμού των ή και εκτός αυτού κειμένων.

2. Το σχοινόφυλλον, τα κηκίδια, τα άνθη φιλλύρας και τα ξηροί κώνοι πεύκης συλλέγονται ατελώς. Τα αυτά δε προϊόντα, καθώς και το σχινάλευρον, μεταφερόμενα διά ξηράς ή διά θαλάσσης εκτός του Δασαρχείου εν ω συνελέγησαν υποβάλλονται τα εξ ιδιωτικών ή κατεχομένων δασών προερχόμενα εις την πληρωμήν δικαιώματος επί της εξ αυτών προερχομένης ακαθαρίστου προσόδου, τα δε εκ δημοσίων δασών εις καταβολήν του υπό του πίνακος διατιμήσεως καθορισμένου μισθώματος.

3. Επίσης επιτρέπεται η ατελής υλοτομία κλάδων δρυών ή ελατών προς διατροφήν ποιμνίων, της αποκοπής αυτών ενεργουμένης κατά τας υποδείξεις της δασικής Αρχής.

4. Ατελώς υλοτομούνται αι λιγόβεργαι.

Μεταφερόμεναι όμως εκτός της περιφερείας του Δασονομείου, εν ω υλοτομήθησαν, υπόκεινται η εξ αυτών πραγματοποιουμένη ακαθάριστος πρόσοδος εις την καταβολήν του κεκανονισμένου δικαιώματος, προκειμένου δε περί δημοσίων εκτάσεων, καταβάλλεται μίσθωμα οριζόμενον υπό του Υπουργού της Γεωργίας μετά γνώμην του Συμβουλίου των Δασών. Ως δικαιολογητικόν χρησιμεύει η απόδειξις καταβολής του μισθώματος ή δικαιώματος.

Έλεγχος των υλοτομιών.

Άρθρον 29.

1. Οι δασοκτήμονες και εν γένει οι εκμεταλλευταί των δασών υλοτόμοι, οι ενεργούντες εν αυτοίς υλοτομίας, οφείλουσι κατά την διενέργειαν τούτων να τηρώσιν απαρεγκλίτως τους όρους του πρωτοκόλλου εγκαταστάσεως και εν γένει τας διατάξεις των πινάκων υλοτομίας, εκθέσεων διαχειρίσεως ή μονίμων διαχειριστικών σχεδίων, ως προς την μέθοδον και τον τρόπον υλοτομίας, το ποσόν και το είδος του δασικού προϊόντος του καθοριζομένου ως ετησίου ή περιοδικού λήμματος, και εν γένει τας διατάξεις του δασικού κώδικος περί υλοτομίας.

2. Οι δασοκτήμονες ή οι ενοικιασταί δασών υλοτόμοι εάν τυχόν πραγματοποιήσωσιν διά της υλοτομίας των μισθίων δασών ποσά μεγαλύτερα των καθοριζομένων υπό των πινάκων υλοτομίας, εκθέσεων διαχειρίσεως και μονίμων διαχειριστικών σχεδίων, οφείλουσι να δηλώσωσι το προκύψαν υπέρ το ετήσιον ή περιοδικόν λήμμα πλεόνασμα δασικών προϊόντων εις την αρμοδίαν δασικήν αρχήν και να καταβάλλωσι το νόμιμον δικαίωμα επί της ακαθαρίστου προσόδου του πλεονάσματος, ή μίσθωμα διά τα απολεφθέντα εκ δημοσίων δασών δασικά προϊόντα, άλλως εφαρμόζεται κατ' αυτών η διάταξις του άρθρ. 30 παραγρ. 2.

Υλοτομίαι καθ' υπέρβασιν του ετησίου ή περιοδικού λήμματος.

Άρθρον 30.

1. Υπέρβασις του ποσού του καθορισμένου ως ετησίου ή περιοδικού λήμματος υπό των πινάκων υλοτομίας, εκθέσεων διαχειρίσεως και μονίμων διαχειριστικών σχεδίων επιτρέπεται διά τα προς εμπορίαν δασικά προϊόντα, μόνον μέχρι 20 ο/ο προκειμένου περί ξυλείας, και 30 ο/ο προκειμένου περί των άλλων δασικών προϊόντων.

Πέραν του ορίου τούτου ουδεμία υπέρβασις του ποσού επιτρέπεται, ο δε καθ' υπέρβασιν του ως άνω ορίου υλοτομών υλοτόμος, καταδιώκεται ποινικώς, κατασχομένου και του πλεονάσματος των δασικών προϊόντων, ή επιβαλλομένου επί τής εκ του πλεονάσματος τούτου προερχομένης ακαθαρίστου τετραπλού του πλεονάσματος τούτου προερχομένης ακαθαρίστου προσόδου, τετραπλού δικαιώματος, προκειμένου περί ιδιωτικών δασών, ή

τετραπλοῦ μισθώματος, προκειμένου περὶ πλεονάσματος ἐκ δημοσίων δασῶν.

2. Ὁ ὑλοτόμος ἢ δασοκτήμων, ὅστις ἀποπειρᾶται νὰ ἀποκρύψῃ τὸ μὴ ἐπιτρεπόμενον πλεόνασμα, καταδιώκεται ποινικῶς τὸ δὲ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ πλεονάσματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πλεονάσματος ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐξαπλασιάζεται, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ τοιούτου, ἐκ δημοσίων δασῶν, καταβάλλται ἐξαπλοῦν μίσθωμα.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐὰν εἰς τὰ κατ' ἔκτασιν καὶ ἐκ τοῦ συστάδην διὰ παραγωγὴν ξυλανθράκων ἢ καυσοξύλων, ὑλοτομούμενα χθαμαλῆς μορφῆς δάση, ἢ καὶ συνθέτου μορφῆς τοιαῦτα, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας τοῦ ὑπορόφου, ἤθελε παραχθῇ ποσὸν ἐπὶ πλέον τοῦ τυχὸν καθορισθέντος ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων καὶ σχεδίων, ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦτο, καταβάλλεται ἐπίσης τὸ κεκανονισμένον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ πλεονάσματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο προέρχεται ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους, ἄλλως καταβάλλεται μίσθωμα.

2. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς κατὰ ποσὸν ἐπιτραπείσας ὑλοτομίας ξυλανθράκων ἢ καυσοξύλων, τῶν ὡς ἄνω διαχειριστικῆς μορφῆς δασῶν, ἐὰν προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι τοῦ 30 ο)ο, καταβάλλεται δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πλεονάσματος ἀκαθαρίστου προσόδου ἁπλοῦν, ἐὰν δὲ τὸ πλεόνασμα προέρχεται ἐκ δημοσίου δάσους μίσθωμα ἁπλοῦν, ἐὰν ὁ ὑλοτόμος δηλώσῃ τὸ πλεόνασμα τοῦ ἐγκαίρως εἰς τὴν δασικὴν ἀρχήν, ἄλλως καταδιώκεται οὗτος ποινικῶς καὶ τὸ πλεόνασμα κατάσχεται ἢ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ πλεονάσματος τετραπλοῦν μὲν δικαίωμα διὰ τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν πλεόνασμα, τετραπλοῦν δὲ μίσθωμα διὰ τὸ ἐκ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 32.

Οὐδεὶς ὑλοτόμος δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀτελείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ δασικοῦ κώδικος, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐφωδιασθῇ προηγουμένως μὲ ἀπόδειξιν καταβολῆς τοῦ μισθώματος, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς δημόσια δάση, ἢ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Καταβολὴ μισθώματος ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 33.

1. Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας οἰκοδομησίμου ξυλείας δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐκ δημοσίων δασῶν, δύναται τὸ μίσθωμα νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ κυβικοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑλοτομίας ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους, ἐπίσης καταβάλλεται τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα, ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτομοῦντος ὡσαύτως κατὰ δένδρον, οὗτινος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξευρίσκεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπακριβῶς ἡ ἀξία. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὰ ὑλοτομηθησόμενα δένδρα προσημαίνονται καὶ καταμετρῶνται ὁ ὄγκος των.

Ὑλοτομίαι δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας ἐκ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 34.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν δικαιοῦνται, ἐφόσον τὸ δάσος εἶνε ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει ἐγκεκριμένος πίναξ ὑλοτομίας ἡ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας νὰ ὑλοτομῶσιν ἢ κατασκευάζωσιν ἄνευ δημοπρασίας, οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ ἄσβεστον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ τῶν κειμένων, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως.

2. Εἰς χωρία ἢ συνοικισμοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσι δάση πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων εἰς καύσιμον ὕλην, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσίμου ὕλης διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν, εὑρισκομένων ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦσι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται, ἀτελῶς, ἐὰν τὰ δάση ταῦτα γειτνιάζουν πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ θεραπευθοῦν αἱ ἀνάγκαι καυσίμου ὕλης καὶ κατόπιν εἰδικῆς γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

Ἄρθρον 35.

Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ δασικῷ ἀνομήματι δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἀτελῆ ἢ καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος οἰκοδομήσιμον ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τὰς ἀτομικὰς ἐπὶ δύο μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ ἓν δ' ἔτος περὶ τῶν κληθέντων ἁρμοδίως καὶ μὴ μεταβάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

Προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων καὶ ἔκθεσις προσημάνσεως.

Ἄρθρον 36.

1. Εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση τῆς διαχειριστικῆς μορφῆς τοῦ ὑψηλοῦ δάσους καὶ τοῦ συνθέτου, προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὀρόφου τούτου, ἡ ὑλοτομία τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων ἐνεργεῖται κατόπιν προσημάνσεως.

2. Ἡ προσήμανσις εἰς τὰ δημόσια δάση ἐνεργεῖται παρὰ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικὰ παρὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

3. Τῶν προσημαινομένων πρὸς ὑλοτομίαν δένδρων ἐξευρίσκεται εἰ δυνατὸν μετ' ἀκριβείας ὁ ὄγκος των, διὰ τῆς καταμετρήσεως τῆς στηθιαίας διαμέτρου ἑνὸς ἑκάστου ὑλοτομηθησομένου δένδρου, τοῦ ὕψους του καὶ τῆς λήψεως τοῦ καταλλήλου μορφοδείκτου.

4. Ἡ προσήμανσις ἐνεργεῖται διὰ σφύρας ὀρθογωνίου φερούσης σφραγίδα φέρουσαν ἐντὸς κίκλου τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ Δασαρχείου καὶ τὸ γράμμα Π ἢ διὰ σφύρας ἐκ τῶν ἐν χρήσει διὰ τὴν σφράγισιν τῆς διὰ τὸ ἐμπόριον ξυλείας.

5. Ἡ ὑλοτομία παρὰ τῶν ὑλοτόμων ἀπροσημάντων δένδρων, συνεπάγεται πλὴν τῆς ποινικῆς διώξεως τούτων καὶ πρόστιμον 500 δραχμῶν δι' ἕκαστον δένδρον.

Χρόνος ἐνεργείας τῶν προσημάνσεων.

Ἄρθρον 37.

1. Ἡ προσήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων εἰς τὰ ὑψηλῆς μορφῆς, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀνώτερον ὄροφον τῶν συνθέτου μορφῆς δημοσίων δασῶν, ἐνεργεῖται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου καὶ λήγει αὕτη ἀνυπερθέτως 15 ἡμέρας πρὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς τῶν πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος δασικῶν προϊόντων δημοπρασιῶν ἤτοι, τὴν 15 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση ἡ προσήμανσις ἐνεργεῖται καθ' ὅλον τὸ διαχειριστικὸν ἔτος.

2. Διὰ τὴν προσήμανσιν τῶν ὑλοτομητέων δένδρων συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς λεπτομερὴς πίναξ ἐμφαίνων τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν προσημανθέντων δένδρων, τὴν στηθιαίαν διάμετρον, τὸ ὕψος καὶ τὸν ὄγκον ἑνὸς ἑκάστου δένδρου κεχωρισμένως καὶ τέλος τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν προσημανθέντων δένδρων ὡς καὶ τὸν συνολικὸν ὄγκον αὐτῶν.

3. Ἐπίσης τὸ δελτίον προσημάνσεως ἀναφέρει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δάσους, τὰς ὑλοτομηθησομένας δασικὰς θέσεις μὲ τὸ εἶδος τοῦ προσημανθέντος δένδρου, τὴν ποιότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασίν του ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας.

4. Τὸ δελτίον προσημάνσεως χρησιμεύει πρωτίστως ὡς βάσις διὰ τὴν σύνταξιν τῶν διακηρύξεων δημοπρασίας, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς δημόσια δάση, διὰ τὸν καθορισμὸν δὲ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση καὶ συντάσσεται μετὰ μεγάλης καὶ ἰδιαζούσης

προσοχῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εὐθυνομένης ἀμέσως διὰ τὴν τυχὸν πλημμελῆ σύνταξιν.

Εὐθύνη δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν πλημμελῆ ἐνέργειαν τῶν ὑλοτομιῶν.

Ἄρθρον 38.

1. Ἡ ἁρμοδία δασικὴ ἀρχὴ (Δασάρχης, Δασονόμος, ἀρχιφύλαξ Δασῶν, δασοφύλαξ καὶ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν) ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ ἀγρύπνως τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας του ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνῃ κατὰ καιροὺς καὶ εἰ δυνατὸν κατὰ δεκαπενθήμερον εἰς προκαταμέτρησιν καὶ ἔλεγχον τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἴδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας καθορισθέντα τόπον συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως δελτίου προμετρήσεως ἐξ ἠριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελεν βεβαιωθῇ ὅτι ἀπελήφθη ἢ συνεπληρώθη τὸ ποσὸν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τοῦ θασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου, τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως ἢ μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων, νὰ σταματᾷ ἀμέσως τὴν περαιτέρω ὑλοτομίαν.

2. Κατὰ τοῦ δελτίου προμετρήσεως ἐπιτρέπεται ἔνστασις ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἢ τοῦ δασοκτήμονος ἐνώπιον τοῦ Δασάρχου, ἐὰν ὁ συντάκτης τούτου εἶνε δασοφύλαξ, ἀρχιφύλαξ ἢ δασονόμος, ἐνώπιον δὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν ὁ συντάκτης εἶνε Δασάρχης.

3. Τὸ δελτίον προμετρήσεως συντάσσεται πάντοτε παρόντος τοῦ ἁρμοδίου δασοφύλακος, ἢ ἁρμοδίου τούτου ἐλλείποντος, ὑπὸ δύο δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ οὐδέποτε ἑνός.

4. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι οἱ μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας των ὑλοτομίας, ἐὰν τοῦτο ἤθελε πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, προκειμένου περ ἰτοῦ Δασάρχου ἢ ἐκθέσεως Δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ δασονόμων, ἀρχιφυλάκων δασῶν καὶ δασοφυλάκων, τιμωροῦνται οὗτοι πειθαρχικῶς μὲ τὴν ποινὴν τοῦ 300δράχμου προστίμου ἢ τῆς μηνιαίας μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ποινῆς.

5. Ἡ ξυλεία καταμετρουμένη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δελτίου καταμετρήσεως, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας τοῦ Δασαρχείου.

Ἄρθρον 39.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 3077 προστίθενται αἱ λέξεις· «Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τοῦ λοιποῦ δασικοῦ προσωπικοῦ».

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 ἐδ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ ἀριθμὸς 50 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ 150 καὶ ὁ ἀριθμὸς 30 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 100.

Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστιθεμένων μετὰ τῆς λέξεως «κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν» τῶν λέξεων «οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰς ἀναδασώσεις, οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων καὶ οἱ ἀπεσπασμένοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ ἀριθμὸς 60 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ 55 καὶ ὁ ἀριθμὸς 55 διὰ τοῦ 50.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 32 ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαλείφονται αἱ λέξεις ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς διατάξεως ταύτης κλπ. μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου καὶ προστίθεται ὡς ἐδάφιον 2 τὸ ἑξῆς:

«Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας εἰς ὃ μέρος ὑπηρετοῦσι δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσι εἰ μὴ μόνον δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους καὶ ἀνάγκας, βεβαιουμένου ὅμως τοῦ τοιούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν».

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν 3.

Ἄρθρον 40.

Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργας τοποθετοῦνται μέχρι δέκα δασολόγοι, ὧν ὁ εἷς δύναται νὰ κατέχῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δασῶν, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ κλάδου, εἰς ὃν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις. Εἷς ἐκ τούτων τοποθετεῖται ὡς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ Γραφείῳ Ἀναδασώσεων. Οἱ λοιποὶ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν καταρτισμὸν μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην διαχειριστικὴν ἢ τεχνικὴν ἐργασίαν τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν. Ἅπαντες δὲ θεωροῦνται ὡς κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 41.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 177 τοῦ δασικοῦ κώδικος διαγράφεται ἡ τελευταία περίοδος ἡ ἀρχομένη διὰ τῆς φράσεως «Ἐὰν δὲ πάλιν κλπ.», προστίθεται δὲ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὁ διοικητικῶς ἀποβληθεὶς δύναται ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προσάγων καὶ τοὺς νομίμους τίτλους του.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μετὰ πρότασιν Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου ἀνωτέρου νομικοῦ, κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλου καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἐὰν ὁ ἴδιος ἀποβληθεὶς ἐπιχειρήσῃ κατάληψιν τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἐκτάσεως ἀποβάλλεται καὶ πάλιν διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—2000 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 42.

Οἱ ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας, κεκτημένης δὲ λόγῳ τῆς θέσεως ἢ τῆς συστάσεως ἢ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν, εἰς ἃς δὲν μετέσχε τὸ Δημόσιον ἢ δι' ἐκθέσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλλεπαλλήλους ἀπασχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀπληγούσας εἰς κύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης οἱασδήποτε μορφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τείνοντος ὅπως παρασταθῇ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν ἀξιώσεις καταδήλως ἀθεμίτους, καθὼς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβίβασιν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιοπαρόχῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχὸν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἑνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἐφετείου, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν».

Ἡ παραπομπὴ τοῦ παραβάτου πρὸς τὸ ὡς ἄνω δικαστήριον ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου μετὰ λεπτομερῆ καὶ δικαιολογημένην κοινὴν ἔκθεσιν τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητοῦ καὶ Δασάρχου καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἄρθρον 43.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 64, τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 160, τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 176 καὶ τὸ

άρθρον 182 τοῦ δασικοῦ κώδικος συγχωνεύονται εἰς ἓν άρθρον ὡς ἑξῆς :

Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς άστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι τιμωροῦνται ἐὰν οὐδεμία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμάς. Π

1. Ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἐπιβληθῇ συνεπείᾳ ἐμπρησμοῦ, μὲ πρόστιμον ἀπὸ 500 μέχρι 2000 δραχ. ἢ μὲ κράτησιν 10 ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

2. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπαγόρευσις ἐπεβλήθη δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον μὲ πρόστιμον 100 μέχρι 1000 δραχ. ἢ μὲ κράτησιν πέντε ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ. ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν βλάπτοντα τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὡρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ὅρια τῆς ἀπαγορευομένης διὰ βοσκὴν τοιαύτης.

3. Αἱ παραβάσεις γενικῶς τῶν περὶ βοσκῆς ἐντὸς τῶν δασῶν διατάξεων εἰς βαθμὸν πταίσματος δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου, ὁσάκις πρόκειται περὶ αὐτοφώρου συλλήψεως παρανόμως βοσκόντων ζώων, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδίκου, δικαιουμένου τότε νὰ προβαίνῃ διὰ τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κρίνει, εἰς δήμευσιν μέρους τοῦ ποιμνίου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον ἢ ἀποζημίωσιν, πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ Πταισματοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως του, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκποιήσεως καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς μηνύσαντος ἢ ὑποδείξαντος καθοριζόμενα πάντα παρὰ τοῦ Πταισματοδίκου.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν δασῶν Θεσσαλίας τῶν ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας χαρακτηριζομένων ὡς Μπαλταλικίων», καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐκδιδομένου κατόπιν» διαγράφονται αἱ λέξεις «γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν» καὶ

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 171 τοῦ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«1. Διὰ τὴν ἀκαθάριστον πρόσοδον τὴν προερχομένην ἐκ τῶν δασικῶν προϊόντων ἀπολαμβανομένων ἐκ κασίσης ἰδιωτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν τετραπλοῦν δικαίωμα, διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐξ ἐμπρησθέντων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐφ' ὧν ἐξασκοῦσι δικαίωμα δουλείας τρίτου, τετραπλοῦν μίσθωμα.

Ἄρθρον 45.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ ἀνωτέρων σχολῶν γεωπονικῆς καὶ Δασολογικῆς νόμων» ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 12 Αὐγούστου 1915 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 99 τοῦ 1915 «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν» ἀποσταλέντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὡς ὑποτρόφους τοῦ Κράτους δύο πτυχιούχους τῆς Φυσικομαθηματικῆς σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὧν δὲ καθηγητὰς παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ δημοσίῳ ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 46.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 157 καὶ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ δασικοῦ κώδικος συγχωνεύονται εἰς ἓν ἄρθρον ὡς ἑξῆς :

1. Πρόμνια βόσκοντα ἐντὸς δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορευμένων λόγῳ πυρκαϊᾶς ἢ κηρύξεως αὐτῶν ὡς ἀναδασωτέων, ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν τῆς ἀγροφυλακῆς δικαιουμένων νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτικῶν, οἱ δὲ ποιμένες ἢ οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν δι' αὐτὸ συλλήπτρων.

2' Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ Πρόεδρος Κοινότητος, ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζώων.

Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἤθελεν καταβάλῃ λόγῳ ἐγγυήσεως δραχ. 30 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ δραχ. 15 δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζώων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπηγορευμένης λόγῳ πυρκαϊᾶς ἐκτάσεως, δραχ. δὲ 20 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ 10 δι' ἕκασον τῶν λοιπῶν ζώων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως κηρυχθείσης ἀναδασωτέας. Πλὴν τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς δέον νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως ἐπὶ καλῇ ἀποδείξει εἰς τὴν μεριμνήσασαν περὶ τῆς φυλάξεως καὶ διατροφῆς τῶν ζώων ἀρχὴν τὰ πρὸς τοῦτο ἔξοδα καθοριζόμενα παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος.

Τὸ σύνολον τῶν οὕτω καταβαλλομένων ποσῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 4000 δραχ. ἐπὶ τῆς πρώτης περιπτώσεως καὶ τὰς 3000 ἐπὶ τῆς δευτέρας.

3. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτήτης τῶν συλληφθέντων ζώων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ άστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἵτινες δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

4. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρανόμου βοσκῆς ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακατατεθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐὰν ἐπακολουθήσῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῷα κατάθεσις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν ζώων ποσοῦ ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

5. Οἱ συλλαβόντες τὰ ζῷα δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν συλλήπτρων ἐκ δραχμῶν 5 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ μιᾶς δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζώων, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 200 δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Οἱ συντρέξαντες κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν συλλήπτρων.

6. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων ἐχουσῶν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα εἴτε λόγῳ τῆς γειτνιάσεως αὐτῶν εἰς πόλεις ἢ τῆς τοποθεσίας των ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, ἀπηγορευμένων δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν δασώσεως ἢ ἀναδασώσεως, ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 καταβαλλομένη ἐγγύησις παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν ζώων καθὼς καὶ τὰ σύλληπτρα διπλασιάζονται, ἐπιτρεπομένου καὶ τοῦ φόνου τῶν βοσκούντων ζώων δι' οἱουδήποτε μέσου.

7. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου δασῶν, δημοσιευομένης δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς δύο τοπικὰς ἐφημερίδας, ἐφόσον ὑπάρχουσι τοιαῦται, καὶ ἀναγιγνωσκομένης ἐπ' Ἐκκλησίαις, καθορίζονται αἱ τοιαῦται ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 47.

Ὡς Νέαι Χῶραι θεωροῦνται, πλὴν τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ.» καὶ αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καθὼς καὶ ἡ Κρήτη.

Ἄρθρον 48.

Τὸ ἄρθρον 193 τοῦ νόμου 3077 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὅσάκις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως γεννῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως, εἴτε δι' ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, ὁ ἁρμόδιος δασικὸς ὑπάλληλος ὁ βεβαιῶν τὴν δασικὴν παράβασιν καὶ ἐὰν συνέταξε μήνυσιν, δὲν ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸν οἰκεῖον δημόσιον κατήγορον ἢ τὸν εἰσαγγελέα, ἀλλὰ ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ τυχὸν παρανόμως ἀπολληρθέντος προϊόντος καὶ διὰ τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμουλίου τῶν δασῶν ἀποφαίνεται ἐὰν δέον νὰ λάβῃ χώραν ποινικὴ δίωξις τοῦ ὑπαιτίου ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ διὰ τῆς συντάξεως τῆς μηνύσεως ἀρξαμένη τυχὸν ποιαύτη ἢ ἐὰν δέον, καταργουμένης ἢ ἀναστελλομένης πάσης ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ τυχὸν συντηρητικῶς κατασχεθέντα δασικὰ προϊόντα, ἀφοῦ καταβάλῃ τὸ ἁπλοῦν, διπλοῦν, ἢ τριπλοῦν τῶν μὴ καταβληθέντων τυχὸν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 49.

Εἰς τὸ ἄρθρον 151 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἡ φράσις «ἀπαιτεῖται γνωμοδότσις τοῦ Συμβουλίου τῶν κτημάτων, οὗτινος μετέχει ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἁρμόδιος τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως τῶν Δασῶν», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὡς τοῦτο συγκροτεῖται διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας δασῶν».

Ἄρθρον 50.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν 200 μέτρων ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 1.000 ἢ κρατήσεως μέχρι ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Ἐὰν δὲ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη εἰς ὑλοτομίαν παρὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων, τιμωρεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 51.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 1—38 τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, πλὴν τῶν ἄρθρων 5 καὶ 17, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1927 ὁπότε καὶ καταργοῦνται αὐτοδικαίως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 61, 69, 70, 71 73, 74 καὶ 81—113 τοῦ δασικοῦ κώδικος, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις τούτου ἀντικειμένη πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοῦ παρόντος Νομοθ. διατάγματος.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις 1) τοῦ νόμου 3077, 2) τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς οἰκονομιῶν ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν δασῶν κλπ.» αἱ ἀφορῶσαι τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 3) τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Νομ διατάγματος «περὶ συντάξεως διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ.» ὡς καὶ αἱ περὶ δασῶν διατάξεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς ἑτέρους νόμους ἰσχύοντας μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος μεταβαλλομένης τῆς σειρᾶς ἀριθμήσεως καὶ τίτλων τῶν κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων καὶ περιόδων τῶν νόμων τούτων καὶ τῶν σχετικῶν παραπομπῶν καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων ἢ περιττευουσῶν λέξεων, τῶν δὲ ἰσχυουσῶν δημοσιευομένων αὖθις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον δασικὸς κῶδιξ.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο κωδικοποίησιν συνιστᾶται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐχόντων βαθμὸν Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου, ἥτις ὀφείλει νὰ ἀποπεράτωσῃ τὴν κωδικοποίησιν ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κανονίζεται σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 2939.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Λ. Ρούφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώχης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Στεμφύλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(4)

Περὶ τῆς καθόλου διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων ἀγροτικῶν κτημάτων πάσης κατηγορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεων Μοναστηριακῶν κλπ., κτημάτων» ἐπελθοῦσα ἀκυρότης εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας συμβάσεις πωλήσεων ἢ μισθώσεων δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων ἢ μισθώσεων αἵτινες ἐγένοντο πρὸς γεωργικοὺς ἢ κτηνοτροφικοὺς συνεταιρισμοὺς δυνάμει τῶν ἄρθρων 77, 78 καὶ 79 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων», ἡ δὲ κυριότης τῶν περὶ ὧν αἱ συμβάσεις αὗται κτημάτων παραμένει εἰς τοὺς ἀγοραστάς.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν, ἡ δὲ

ἰσχύς του ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Β. Μάλλιος.

---

(5)

Περὶ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων ἐπιβαινόντων εἰς πλοῖα ἀποπλέοντα εἰς ἀλλοδαπήν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ βασικὸς μισθὸς μετὰ τοῦ ἐπιδόματος τριετίας ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τραπέζης τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων τῶν ἐπιβαινόντων πολεμικῶν πλοίων, ἐκπλεόντων εἰς ἀλλοδαπήν, πληρώνονται εἰς Ἀγγλικὸν νόμισμα μὲ ἀντιστοιχίαν τῆς 1 δραχ. καὶ 25 ο/ο πρὸς 1 σελλίνιον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1925.

Τὸ παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα ὡς αὕτη συνέλθῃ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Α.Χατζηκυριάκος, Γ. Βογόπουλος, Β. Μάλλιος, Δ. Ταντσλίδης, Κ. Νίδερ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν περὶ διαβατηρίων διατάξεων τῶν ἀπὸ 30 (31) Ἰουλίου καὶ 7 (9) Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 89 τοῦ ἀπὸ 30 (31) Ἰουλίου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ὑπηρεσιῶν», καὶ τὰ ἄρθρα 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 7 (9) Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ διαβατηρίων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διαβατήρια ἐν σχήματι βιβλιαρίου, διαστάσεων 15 1)2 × 10 1)2 περιέχουσι τριάκοντα δύο ἠριθμημένας σελίδας, ἤτοι δέκα ἓξ φύλλα χάρτου λευκοῦ, στιλπνοῦ, καλῆς ποιότητος. Εἰσὶ δεδεμένα διὰ σκληροῦ χάρτου καὶ ἐπενδεδυμένα δι' ὑφάσματος χρώματος κυανοῦ. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοῦ διαβατηρίου, ἡ προσθήκη ἑτέρων φύλλων χάρτου.

Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ καλύμματος θὰ ἀναγράφεται Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ἄνωθεν μὲν «Ἑλληνικὴ Δημοκρατία», κάτωθεν δὲ ἡ λέξις «Διαβατήριον».

Ἐν τῷ μέσῳ θὰ εἶναι ἔντυπος ἰσόπλευρος (0,04) κυανοῦς θυρεός, ὀξυνόμενος εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς καὶ περιέχων ἰσόπλευρον σταυρὸν λευκὸν (0,009).

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐξωφύλλου εἶναι προωρισμένον διὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐνσήμων τῶν τελῶν τοῦ διαβατηρίου, ἀκυρουμένων διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς ὑπηρεσίας. Προκειμένου ἔμπως περὶ ἀνανεώσεως τοῦ διαβατηρίου τὰ ἔνσημα θὰ τίθενται εἰς τὴν σχετικὴν σελίδα (τὸ πρῶτον κενὸν μετὰ διαφόρους θεωρήσεις) θὰ γίνηται δὲ μνεία περὶ τούτου εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς τετάρτης σελίδος.

Ἐπὶ τῶν Προξενικῶν διαβατηρίων κάτωθεν τῶν χαρτοσήμων θὰ τίθενται διὰ σφραγῖδος αἱ φράσεις «πρώτης τάξεως» «δευτέρας τάξεως».

Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος ἀναγράφονται Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ἄνωθεν μὲν «τὸ παρὸν διαβατήριον περιέχει πρὸ κοντα δύο σελίδας», εἰς τὸ μέσον ἡ λέξις «διαβατήριον», μετὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς Ἐπικρατείας «Ἑλλὰς» καὶ κατόπιν ὁ ἀριθμὸς τοῦ διαβατηρίου, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ φέροντος καὶ ἡ Ἐθνικότης αὐτοῦ. Θὰ γίνεται δὲ μνεία ἐὰν συνοδεύηται ὑπὸ συζύγου καὶ τέκνων, τιθεμένου τοῦ ὀνόματος αὐτῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων. Κάτωθεν δὲ ἡ φρᾶσις «τὸ παρὸν διαβατήριον ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει.....

Εἰς τὴν δευτέραν σελίδα ἀναγράφονται Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κατόχου τοῦ διαβατηρίου καὶ τῆς τυχὸν συνοδευούσης αὐτὸν συζύγου του, ἡ ἡλικία αὐτῶν, τὸ ἐπάγγελμα ὡς καὶ ὁ δῆμος ἢ κοινότητος τῆς καταγωγῆς.

Ἐπίσης τὰ κύρια ὀνόματα τῶν τέκνων, ἡ ἡλικία καὶ τὸ γένος αὐτῶν.

Τῆς τρίτης σελίδος τὸ μεγαλύτερον μέρος πρὸς τὰ ἄνω θὰ εἶνε προωρισμένον διὰ φωτογραφίας τῶν ὑπὲρ ὧν τὸ διαβατήριον προσώπων. Περὶ τὸ μέσον θ' ἀναγράφωνται αἱ λέξεις «ὑπογραφὴ κατόχου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ», ἐὰν δὲ οὗτοι εἶνε ἀγράμματοι γίνεται μνεία διὰ τῆς λέξεως «ἀγράμματος illetrè κάτωθεν δὲ «ὑπογραφὴ τοῦ χορηγήσαντος τὸ διαβατήριον ὑπαλλήλου» ἅπαντα Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί, τιθεμένης παρὰ τῇ ὑπογραφῇ εὐδιακρίτου σφραγῖδος τῆς ἐκδιδούσης τὸ διαβατήριον ἀρχῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τετάρτης σελίδος ἀναγράφεται «χῶραι δι' ἃς εἰσχύει τὸ διαβατήριον» περὶ τὸ μέσον «τὸ διαβατήριον τοῦτο λήγει τὴν» «ἐκτὸς ἂν ἀνανεωθῇ». Κάτωθεν τούτου ἡ φράσις «χρονολογία παραδόσεως» καὶ ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους «ἀνανεώσεις». Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπηρεσία τῶν διαβατηρίων ὡς καὶ αἱ ἐκδίδουσαι διαβατήρια Προξενικαὶ καὶ διοικητικαὶ ἀρχαί, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀνανεώσεως τοῦ διαβατηρίου παρ' οἱουδήποτε ἐξ αὐτῶν ἐκδοθέντος, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἑκάστοτε ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Τὰ τέλη τῶν οὕτω ἀνανεουμένων διαβατηρίων θὰ εἶναι

σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τὰς διατυπούσας, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα αὐτό, τὰς ἀνανεούσας τὸ διαβατήριον ἀρχάς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν διαβατηρίων (βιβλιαρίου) κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς εἴσπραξιν τῶν τελῶν, ἐν περιπτώσει χρήσεως τοῦ διαβατηρίου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἔληξεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τὸ ἄρθρον 11 τοῦ, περὶ διαβατηρίων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, Νομοθετικοῦ Διατάγματος, θὰ γίνεται ἐξέλεγξις τῶν διαβατηρίων τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιβατῶν, παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένης Ἀστυνομίας Λιμένος, μεθ' ὃ ὅσοι τούτων κατέχουσι τοιαῦτα διαβατήρια θὰ συνοδεύωνται εἰς τὸ Τελωνεῖον, ὅπου θὰ καταβάλλωνται τὰ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τέλη, ἐπικολλωμένων τῶν ἀναλόγων ἐνσήμων εἰς τὴν πρώτην κενὴν σελίδα τοῦ διαβατηρίου καὶ ἀκυρουμένων διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς ὑπηρεσίας, τιθεμένης δὲ κάτωθεν τῆς σφραγῖδος τῆς φράσεως «τέλος εἰσπραττόμενον ἕνεκα τῆς χρήσεως λήξαντος διαβατηρίου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν **Λ. Ρούφος**

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν **Γ. Βυζάνιος**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Δ. Τανταλίδης**

---

(7)

Περὶ χορηγίας ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν εἰς τὸν Δημ. Ε. Παπαβασιλείου, σαπωνοποιόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν Νόμον 752 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Πολυχνίτου ἑπτὰ χιλιάδες (7.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὸν ἐν Πλωμαρίῳ Δημήτριον Ε. Χατζηβασιλείου σαπωνοποιὸν διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν εἴκοσι πέντε (25) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Πολυχνίτου ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1/4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(8)

Περὶ χορηγίας ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν εἰς τοὺς Ἰωάν. Στάμου καὶ ἀδελφοὺς, βιομηχάνους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν Νόμον 752 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τοὺς Ἰωάν. Στάμου καὶ Ἀδελφοὺς βιομηχάνους ἐν Λιόπεσι διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν εἴκοσι πέντε (25) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1/4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

---

(9)

Περὶ παροχῆς μηνιαίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Πειραιῶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 8 Μαρτίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ συγχωνεύσεως τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰανουαρίου 19[illegible] «περὶ προσαυξήσεως φόρου καταναλώσεως καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν φορολογικῶν νόμων» παρεχομένη μηνιαία κανονικὴ ἄνευ λογοδοσίας ἐπιχορήγησις εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν τοῦ Κράτους διὰ τὸν διευθυντὴν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Πειραιῶς ὁρίζεται ὑπὸ

πρώτης Νοεμβρίου έ. έ. εις δραχμὰς ὀκτακοσίας, διὰ δὲ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον διπλασιάζεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλε ις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Δ. Ταντσλίδης

---

(10)

Περὶ κανονισμοῦ λεπτομερειῶν τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου έ. έ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ Θυμ. Πολέμου», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου έ. έ. «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου» συνιστωμένη Ἐπιτροπὴ, συνεδριάζει ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Νομαρχίας, συγκαλεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει δύο τῶν μελῶν της, τοῦ Προέδρου ὑποχρεωμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ συγκαλέσῃ αὐτὴν ἐντὸς τριημέρου.

Χρέη Γραμματέως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Προνοίας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τριῶν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς καταχωρίζονται τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ εὐθύνῃ τοῦ Γραμματέως ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν παρισταμένων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ προμνησθέντος Νομοθ. Διατάγματος χορηγητέων ἀδειῶν κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία καθορίζεται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος Ἐπιτροπῆς, δέον δὲ νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἑκάστης πόλεως, κωμοπόλεως καὶ χωρίου.

Ἄρθρον 4.

Προκειμένου ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἱδρύσεως μονοπωλιακῶν περιπτέρων προσκαλεῖ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα τὸ ἐνωρίτερον, διὰ τῶν οἰκείων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν τὰ ἐπιθυμοῦντα ἐκ τῶν δικαιούχων προσώπων νὰ τύχωσι τοιαύτης ἀδείας, ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῇ αἴτησιν δεόντως σεσημασμένην καὶ συνοδευομένην ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ κατὰ τὸ προμνησθὲν Νομοθ. Διάταγμα δικαιοῦχα πρόσωπα, διὰ μόνην τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν ἱδρύσεως μονοπωλιακῶν περιπτέρων, διακρίνονται εἰς τὰς ἑξῆς δύο κατηγορίας.

Κατηγορία Α'.—Ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου δημόται ἢ ἀπὸ διετίας ἐγκατεστημένα ἐν ᾧ τόπῳ μέλλουσι νὰ ἱδρύσωσι μονοπωλιακὰ περίπτερα.

Κατηγορία Β'.—Ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου ἑτεροδημόται.

Ἄρθρον 6.

Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν προτιμῶνται τὰ πρόσωπα τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Α' κατηγορίας καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν.

α') Ἀνάπηροι πολέμου, β') χῆραι σύζυγοι, γ') χῆραι μητέρες ἄνευ ἑτέρων τέκνων, δ') χῆραι μητέρες μετ' ἀγάμων θυγατέρων ἢ ἀνηλίκων τέκνων, ε') ἀδελφαὶ ἄγαμοι, ϛ') ἀνήλικοι ἢ ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀδελφοὶ τοῦ πεσόντος ἢ ἀποβιώσαντος ὁπλίτου.

Μεταξὺ τούτων προκειμένου μὲν περὶ ἀναπήρων προτιμῶνται οἱ φέροντες βαρυσέραν ἀναπηρίαν καὶ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ οἱ ἔχοντες πλείονα οἰκογενειακὰ βάρη, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν θυμάτων πολέμου τὰ ἔχοντα περισσότερα οἰκογενειακὰ βάρη.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ πίνακος τῆς Α' κατηγορίας ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν χορήγησιν τῶν τυχὸν διαθεσίμων ἀδειῶν, εἰς πρόσωπα τοῦ πίνακος τῆς Β' κατηγορίας, τηροῦσα τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθιερουμένην τάξιν.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία ἱδρυθησομένων μονοπωλιακῶν περιπτέρων συνυπολογίζονται καὶ τὰ βάσει ἀδείας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 2 Ἰουνίου 1923 «περὶ ἐξευρέσεως ἐργασίας καὶ προστασίας θυμ. πολέμου» Συμβουλίου λειτουργοῦντα περίπτερα, ἅτινα διατηροῦνται ὑπὲρ τῶν κατεχόντων αὐτά, ἐφοδιαζομένων διὰ τῆς οἰκείας ἀδείας μονοπωλιακοῦ περιπτέρου, ἐφ' ὅσον οὗτοι πληροῦσι τοὺς ὅρους τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου έ. έ. «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου».

Ἄρθρον 8.

Ἡ αἴτησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιούχων προσώπων δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ἑξῆς πιστοποιητικῶν κατὰ κατηγορίας.

Κατηγορία Α'.—α') Τῶν ἀναπήρων· 1) ὑπὸ διπλώματος πολεμικῆς συντάξεως, 2) ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐμφαίνοντος α') ὅτι εἶναι δημόται τοῦ τόπου δι' ὃν αἰτοῦνται τὴν ἄδειαν ἢ ἀπὸ διετίας ἐγκατεστημένοι ἐν αὐτῷ καὶ β') τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καθ' ἡλικίαν καὶ φῦλον.

β') Τῶν θυμάτων πολέμου· 1) ὑπὸ διπλώματος πολεμικῆς συντάξεως καὶ 2) ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐμφαίνοντος α') ἔτι κατάγονται ἐκ τοῦ τόπου δι' ὃν αἰτοῦνται τὴν ἄδειαν ἢ ὅτι εἶναι ἐγκατεστημένα ἐν αὐτῷ πρὸ διετίας καὶ β') τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καθ' ἡλικίαν καὶ φῦλον.

Κατηγορία Β'.—α') Τῶν ἀναπήρων· 1) ὑπὸ διπλώματος πολεμικῆς συντάξεως, 2) ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐμφαίνοντος τὸν τόπον ἐξ οὗ κατάγονται καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καθ' ἡλικίαν καὶ φῦλον

β') Τῶν θυμάτων πολέμου· 1) ὑπὸ διπλώματος πολεμικῆς συντάξεως καὶ 2) ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των ἐμφαίνοντος τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των καθ' ἡλικίαν καὶ φῦλον.

Ὡς ἐγκατεστημένοι θεωροῦνται οἱ ἔχοντες ἀκίνητον ἢ ἀσκοῦντες ἐπάγγελμά τι.

Ἄρθρον 9.

Δικαιοῦχα πρόσωπα μὴ ἐφοδιασμένα εἰσέτι διὰ διπλώματος πολεμικῆς συντάξεως λαμβάνοντα δὲ τοιαύτην βάσει ἀποφάσεως τῶν διὰ τοῦ νόμου 3122 «περὶ ἀπονομῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας συσταθεισῶν Πρωτοδικειακῶν Ἐπιτροπῶν ἀπονομῆς πολεμικῶν συντάξεων, δύνανται ἀντὶ τοῦ διπλώματος νὰ προσαγάγωσιν ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὑποχρεούμενα ν' ἀντικαταστήσωσι τοῦτο διὰ τοῦ διπλώματος εὐθὺς ὡς ἐφοδιασθῶσι διὰ τοιούτου.

Ἄρθρον 10.

Ὡς βάσις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἐν αἷς ἐφαρμοσθήσονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. Νομοθ. Διατάγματος «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου» λαμβάνεται ἡ τελευταία ἐπίσημος ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγούμεναι ἄδειαι ἱδρύσεως μονοπωλιακῶν περιπτέρων κοινοποιοῦνται εἰς τὰ δικαιωθέντα πρόσωπα ἐπιμελείᾳ τῆς ὑπηρεσίας Προνοίας καὶ Δημ. Ἀντιλήψεως, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ Νομάρχου ὡς Προέδρου.

Ἅπασα ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἐπιτροπῆς διεξάγεται παρὰ τοῦ Γραφείου Προνοίας καὶ Δημ. Ἀντιλήψεως, παρ' ᾧ τηρεῖται καὶ τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγούμεναι ἄδειαι ἱδρύσεως μονοπωλιακῶν περιπτέρων καταχωρίζονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ τηρουμένῳ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Προνοίας καὶ Δημ. Ἀντιλήψεως, κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία.

Ἡ ὡς ἄνω ὑπηρεσία ὑποβάλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὀνομαστικὸν πίνακα τῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγηθεισῶν ἀδειῶν κατὰ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία.

Ἄρθρον 13.

Τὰ μισθώματα τῶν πεεριπτέρων τῶν λειτουργούντων ἐν αἷς πόλεσι δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. Νομοθ. Διατάγματος «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμ. πολέμου» καθοριζόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ προμνησθέντος Νομοθ. Διατάγματος καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων εἰς τὰ οἰκεῖα Δημόσια Ταμεῖα.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ταμεῖα προβαίνουσιν εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν ὡς ἄνω μισθωμάτων, βάσει καταστάσεων ἀποστελλομένων αὐτοῖς κατὰ μῆνα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ἢ μὴ ἐγκαίρου καταβολῆς τῶν ἐν λόγῳ μισθωμάτων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων».

Ἄρθρον 15.

Μέχρι τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκάστου ἑπομένου τῆς εἰσπράξεως μηνὸς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ παρόντος Ταμεῖα ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ λογαριασμὸν τοῦ «Ταμείου Θυμάτων Πολέμου» τὰς παρ' αὐτῶν γενομένας εἰσπράξεις, ν' ἀναφέρωσι δ' ἐν ταὐτῷ σχετικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 16.

Ἐν αἷς πόλεσιν ὑπηρετοῦσι πλείονες τοῦ ἑνὸς Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζει τὸν ἐξ αὐτῶν συμμετέχοντα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. Νομοθ. Διατάγματος «περὶ λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ παρ' ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου» Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. Φίλανδρος

Διόρθωσις ἡμαρτημένων.

(11)

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 191599 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 367 (Τεῦχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐσφαλμένως καταχωρισθεῖσα ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου, διορθοῦται ὡς ἑξῆς:

Διαγράφεται τὸ κεφ. 1 ἄρθρ. 6 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων Ὑπουργείου Ναυτικῶν, διὰ ἀποζημιώσεως εἰδικῶν μετεχόντων εἰς ἐπιτροπὰς διαγωνισμῶν κλπ. καὶ ἡ ἐκ δραχ. 15.000 πίστωσις καὶ διορθοῦται συνεπῶς τὸ ἄθροισμα τῶν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου εἰς δραχ. 29.558.184, τὸ δὲ ὁλικὸν ποσὸν εἰς 213.334.475.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.